

Боже всеилны! ты милостивы!
 До колѣ угиѣтени с' неправдѣ!
 До колѣ люти враги злобливи!
 До колѣ черна горчива сѣдба!

Пакъ ся принесохъ заборавенъ!
 Нъ скоро трезво ся пробудихъ
 Стрѣенѣтъ отъ лошавъ сѣнь страшенъ,
 Яростно смѣщенъ азъ тръперѣхъ!

Ястребъ крѣвникъ златѣ ми гѣлибицѣ
 В' крѣвавы нохты си държѣше!
 Кѣсаше живѣ милѣ ми птицѣ!
 Жално безъ помощи та пицѣше!

Ахъ мила сестро! Златке гдѣ си!
 Душо! извикахъ: кой ще т' избави
 Отъ нечѣстивы рѣцы султанскы?
 Вила в' сѣрдце ми силѣ настави.

Дързостнѣ храбрость жарко усѣтихъ
 Страст' отмыщенія ся в'миѣ роди
 Свѣтло уражѣе си запасахъ
 Торкъ, богъ юнашкы мя испроводи.

В' равны султанскы усочихъ дворе
 Пусты остали му небройны стаи!
 Спѣхъ отъ мъртваго сна вси звѣрюе
 Гдѣ да нападна да случа край?